

Handledning

Samarbete om risker i verksamheten

EKONOMISTYRNINGSVRKET

**ESV:s handledningar är till stöd för hur
föreskrifter och allmänna råd kan tolkas och
användas inom områden där ESV är
normerande.**

Publikationen kan laddas ner som pdf-fil och
beställas från www.esv.se.

Datum: 2012-02-22
Dnr: 10-152/2009
ESV-nr: 2012:17
Copyright: ESV
Rapportansvarig: Tomas Kjerf

ISBN:
ISSN:

Förord

Delegationen mot felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen ansåg 2008 att det är av vikt att riskanalyser inom välfärdssystemen sker i gränssnitten mellan myndigheter (och organisationer). Det kan vara oklart var den enes ansvar slutar och var den andres börjar. Delegationen ansåg att det fanns ett behov av samordning och gemensam plattform för berörda myndigheter (och organisationer).

Samordning och gemensam plattform finns med förordningen (2007:603) om intern styrning och kontroll och myndighetsförordningen (2007:515). Myndigheterna ska upprätta riskanalys och samarbeta i det fall en åtgärd kan vidtas på annan myndighet än den som har risken i sin verksamhet.

Regeringen gav 2009 utbetalande myndigheter inom välfärdssystemen samt välfärdssystemens inspektionsmyndigheter uppdraget att effektivisera och förenkla arbetet med risker där åtgärden kan vidtas av en annan myndighet¹. Regeringen inbjöd arbetslöshetskassor och kommuner att medverka. Resultatet av det arbetet är ett underlag för denna handledning.

¹ Regeringsbeslut 2009-03-05 Fi2009/2137 Samverkansuppdrag om utveckling av metoder för och redovisning av och resultatet av arbetet mot felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen

Innehåll

Förord	3
1 Samarbete om risker i verksamheten	5
1.1 Stöd till myndigheter som ska samarbeta	5
1.2 Avgränsning till risker i verksamheten	6
1.3 Disposition av handledningen	6
2 Hur kan myndigheterna samarbeta för att vidta åtgärder?	8
2.1 Myndigheten kan styra samarbetet	8
2.2 Utgå från riskanalysen	8
2.3 Myndigheternas ansvar för samarbetet	9
2.4 Samordna samarbete vid delade risker	10
2.5 Jämföra riskerna och prioritera	11
3 När kan myndigheten informera regeringen om samarbetet?	13
3.1 Lämna förslag som avser annan myndighet	13
3.2 Informera för att ge en rättvisande bild	13
Referenser	15
Bilaga – Styrning av och kontroll över samarbete	16
Ordlista	18

1 Samarbete om risker i verksamheten

1.1 Stöd till myndigheter som ska samarbeta

Att inleda samarbete är ett krav enligt förordningen om intern styrning och kontroll² när en åtgärd kan vidtas av en annan myndighet än den som har risken i sin verksamhet. Bestämmelser om samarbete återfinns även i myndighetsförordningen³ för att ta till vara de fördelar som kan vinnas för staten som helhet och i förvaltningslagen⁴ för att lämna varandra hjälp inom ramen för den egna verksamheten. Bestämmelser om samarbete kan även finnas i myndigheternas instruktioner.

De riktlinjer som presenteras med denna handledning har till syfte att ge stöd vid tillämpningen av ESV:s föreskrifter och allmänna råd om samarbete för att hantera risker i verksamheten. De situationer som behandlas är:

- Ansvar för att inleda och avsluta samarbete.
- Samordna samarbetet mellan myndigheter som delar en risk i verksamheten.
- Jämföra och prioritera risker mellan olika verksamheter.
- Förslag om finansiering och åtgärder utanför den egna verksamheten.
- Informera för att ge en rättvisande bild av verksamheten.

Syftet med samarbete om risker i verksamheten är att hantera riskerna så att det bidrar till att fullgöra ansvaret för verksamheten. Samarbete kan också vara innovativt för att ta till vara de fördelar som kan vinnas för enskilda och för staten som helhet.

Handledningen vänder sig både till den myndighet som har en risk i verksamheten (riskägare) och till den myndighet som kan vidta åtgärden (riskhanterare). Myndigheterna beslutar dock var för sig om risken ska accepteras respektive om åtgärden ska vidtas.

Den verksamhet som varit utgångspunkt för handledningen är utbetalningar från välfärdssystemen (förmån till enskild). Det är en verksamhet som med varierande formulering av målet rätt utbetalning återfinns inom de utbetalande myndigheterna inom välfärdssystemen. Verksamheten finns även inom kommunala myndigheter och

² ESV:s föreskrifter och allmänna råd till 4 § Förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll

³ 6 § Myndighetsförordning (2007:515)

⁴ 3 § Förvaltningslag (1986:223)

inom den allmänna arbetslöshetsförsäkringen⁵. Även utbetalande verksamhet utanför välfärdssystemen kan ha likartade systemövergripande risker.

1.2 Avgränsning till risker i verksamheten

Handledningen är avgränsad till risker som kan påverka om ansvaret för verksamheten fullgörs och som då är väsentliga att hantera enligt processen för intern styrning och kontroll. Risker i annat avseende är inte berörda.

I den dagliga förvaltningen uppkommer vanligen så kallad vardagsrationalisering eller ständiga förbättringar i verksamheten. Den ofta mer informella form att informera och kommunicera sådan rationalisering eller förbättring till annan myndighet påverkas inte av detta stöd till hur föreskrifter och allmänna råd kan tolkas och användas.

Samarbetet vid risker i verksamheten kan beröra åtgärder inom organisation, arbetsfördelning, delegation, handläggning och former i övrigt för verksamheten (arbetsordning)⁶. Även att ta till vara de anställdas erfarenhet och kunskap kan inkluderas. Samarbetet kan även avse åtgärder som avser förändringar i förordningar och lagar.

Andra organ än myndigheter som vill samarbeta med myndigheter under regeringen behöver anpassa dessa metoder och riktlinjer till sitt regelverk samt sina besluts- och organisationsstruktur. Det behandlas dock inte här.

1.3 Disposition av handledningen

Kapitel 2 behandlar ansvaret för riskägaren och riskhanteraren (systemövergripande risk) och samordning av samarbete mellan myndigheter som har risken i sin verksamhet (myndighetsgemensam risk).

Kapitel 3 tar upp när regeringen kan informeras som en följd av samarbete eller när samarbete inte leder till att en åtgärd vidtas.

Referenslistan ger en vägledning om författningar som i någon utsträckning reglerar samarbete mellan myndigheter samt skrifter som berör intern styrning och kontroll.

Sist i handledningen finns en ordlista som definierar begrepp som avser samarbete om risker i verksamheten. För övriga begrepp hänvisas till ESV:s ordbok⁷.

⁵ Kapitel 3 om att informera regeringen är i mindre utsträckning användbart för andra organisationer än statliga myndigheter under regeringen. Reglerna om samarbete inom ramen för den egna verksamheten gäller inte heller för andra än myndigheter.

⁶ 2 pkt 4 § Myndighetsförordning (2007:515)

⁷ ESV:s ordbok om ekonomisk styrning i staten, dnr 29-34/2010, 2011-01-14

För idé och inspiration om intern styrning och kontroll i allmänhet hänvisas till skriften Systematiserat sunt förnuft och för vägledning i tolkningen av förordningen om intern styrning och kontroll i övrigt till handledning om intern styrning och kontroll.

2 Hur kan myndigheterna samarbeta för att vidta åtgärder?

”() Berörda myndigheter ska samarbeta i de fall en åtgärd kan (anmärkning: och bör) vidtas på annan myndighet än den som löper risken.”⁸

2.1 Myndigheten kan styra samarbetet

Samarbete avser de risker i verksamheten som riskägaren anser behöver hanteras. Risker som riskägaren kan acceptera behöver inte motivera myndigheterna att inleda samarbete.

Myndigheten som löper en risk i sin verksamhet kan styra sitt samarbete med en annan myndighet i den utsträckning som myndigheten bedömer det behövs⁹. Styrelsen kan med arbetsordning¹⁰ meddela de föreskrifter som behövs om organisation, arbetsfördelningen mellan styrelsen och myndighetens chef, delegation av beslutanderätt och handläggning och formerna i övrigt för samarbete om risker med annan myndighet. Det kan även ske med direktiv och riktlinjer till myndighetens chef och med riktlinjer för internrevisionen¹¹. Styrelsen kan till exempel ange att internrevisionen ska samverka med annan myndighets internrevision för att granska åtgärder som kan vidtas av annan myndighet. Styrelsen kan också styra internrevisionens granskningsområden genom beslut om revisionsplanen¹² och styra myndighetens chef med beslut om åtgärder med anledning av internrevisionens iakttagelser och rekommendationer.

2.2 Utgå från riskanalysen

När riskägaren har genomfört riskanalys¹³ och identifierat en risk som kommer från annan myndighet (extern risk) kan samarbete inledas med berörd myndighet för att se om en åtgärd kan vidtas hos denna. Ett exempel på när en risk kan uppkomma är när utbetalningar från socialförsäkringens olika förmåner använder information från folkbokföringen.

Det är inte ovanligt att en myndighet accepterar en extern risk om myndigheten inte kan vidta någon åtgärd i den egna verksamheten för att hantera risken. Myndigheten bör dock informera den som kan hantera risken om önskad åtgärd.

⁸ ESV:s föreskrifter till 4 § Förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll

⁹ Utgångspunkten här är när styrelsen är myndighetens ledning. I tillämpliga fall gäller det även när myndighetens chef är myndighetens ledning

¹⁰ 4 § 2 pkt Myndighetsförordning (2007:515)

¹¹ ESV:s föreskrifter och allmänna råd till 6 §, 8, 10 §§ Internrevisionsförordning (2006:1228)

¹² 10 § Internrevisionsförordning (2006:1228)

¹³ Riskanalysen kan till exempel vara upprättad för ny verksamhet eller uppdaterad med nya händelser. Riskanalys behandlas närmare i handledningen om intern styrning och kontroll 2008:13 dnr 53-238/2008 ESV

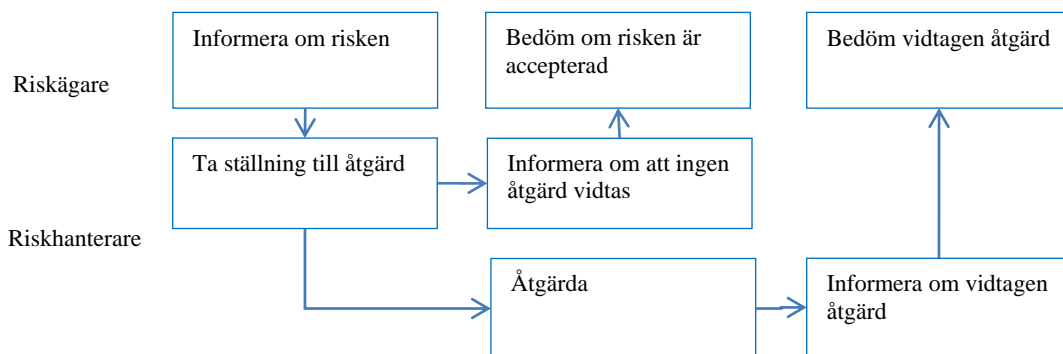
De systemövergripande riskerna skiljer sig från övriga externa risker genom att myndigheterna har krav på sig att inleda samarbete om myndigheten bedömer att dessa risker bör hanteras och eventuellt informera regeringen. Riskägaren är dock inte ansvarig för att åtgärder vidtas inom en annan myndighet och den myndigheten är inte skyldig att vidta åtgärder.

2.3 Myndigheternas ansvar för samarbetet

Myndigheten (riskägaren) som har risken i verksamheten har ett ansvar att inleda samarbete med den myndighet (riskhanterare) som kan åtgärda risken. Om risken till exempel är felaktig utbetalning på grund av felaktig folkbokföringsuppgift förutsätter det en åtgärd från myndigheten som ansvarar för folkbokföring.

När riskägaren har informerat har riskhanteraren ansvar för att fortsätta eller avsluta samarbetet genom att ta ställning till om en åtgärd ska vidtas.

Riskhanteraren tar ställning till om en åtgärd ska vidtas genom avvägning av kostnaden för åtgärden mot nyttan av denna¹⁴. Samarbetet sker sedan i de former myndigheterna väljer och samarbetet avslutas med att riskhanteraren informerar om att ingen åtgärd vidtas eller när riskägaren bedömer resultatet av vidtagna åtgärder.

Om riskhanteraren informerar riskägaren om att ingen åtgärd kommer att vidtas kan det bero på flera orsaker. Till exempel att riskhanteraren prioriterar att hantera risker i sin egen verksamhet eller andra risker i annan myndighets verksamhet¹⁵.

¹⁴ Allmänna råd till 4 § förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll

¹⁵ Se vidare kapitel 2.5 om prioritering mellan risker.

Om ingen åtgärd vidtas bedömer riskägaren om regeringen bör informeras. Regeringen kan då ta ställning till om åtgärden ska vidtas. Om orsaken är att kostnaden för åtgärden överstiger nyttan av åtgärden kan riskägaren acceptera risken utan att informera regeringen och hantera skadan om den inträffar.

Om riskhanteraren utvecklar åtgärden sker det i de former myndigheten har fastställt för detta. När riskhanteraren väljer att vidta en åtgärd kan ett samarbete innefatta utvecklingsarbetet för att tillvarata de nyttor som kan finnas. Ett annat motiv för samarbete under utvecklingsarbetet är också om åtgärden medför ett förslag till regeringen om finansiering som innebär att belasta riskägarens medel¹⁶.

Riskhanteraren informerar riskägaren om vidtagna åtgärder för riskägarens uppföljning och bedömning av hur risken är hanterad.

När åtgärden är vidtagen ska riskägaren följa upp och bedöma om åtgärden fungerar på avsatt vis. Det förutsätter att myndigheterna samarbetar även i uppföljning. I uppföljningen kan myndigheternas internrevision behöva samarbeta¹⁷ eftersom det handlar om granskning både i verksamheten där risken finns och i verksamheten där åtgärden är vidtagen.

2.4 Samordna samarbete vid delade risker

När flera myndigheter delar en risk som behöver hanteras av en riskhanterare underlättar det för riskhanteraren att dessa myndigheter samordnar sig så att en av riskägarna företräder dem alla.

¹⁶ 9 kap 1 § och ESV:s föreskrifter till 9 kap 1 § Förordning ((2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag.

¹⁷ 10 § Internrevisionsförordning (2006:1228)

För att samordningen ska komma till stånd behöver myndigheterna få kännedom om att risken är delad. Riskhanteraren kan därför informera riskägaren om det finns fler myndigheter som vill inleda eller har inlett samarbete med anledning av samma risk. Sannolikt kan det vara den myndighet som bedömer att det är en fråga för regeringen om samarbetet inte leder till att en nödvändig åtgärd vidtas som har störst intresse av att leda samordningen.

2.5 Jämföra riskerna och prioritera

Riskhanteraren kan behöva jämföra systemövergripande risker med de egna riskerna för att kunna prioritera. Behovet av att göra riskerna jämförbara blir också aktuellt när flera riskägare vill samarbete med samma riskhanterare om olika risker.

Ett kriterium för prioritering är en avvägning mellan kostnad och nytta av åtgärden. Med nytta menas inte enbart monetära. Prioritering kan då ske efter vilken risk som är lönsammast att hantera. Ansvar för att göra en avvägning mellan kostnaden och nyttan¹⁸ av åtgärden ligger hos den möjliga riskhanteraren då åtgärden vidtas i den myndighetens verksamhet. Avvägningen görs utifrån både riskägens och riskhanterarens perspektiv. Beräkningen av kostnaden för den skada som risken kan medföra ansvarar riskägaren för och riskhanteraren beräknar kostnaden för åtgärden.

Beroende på val av metod för lönsamhetsbedömning kan det vara mer eller mindre resurskrävande vilket kan innebära att myndigheten vill göra sina prioriteringar på ett enklare sätt. Det enklaste vore att genomföra de åtgärder som har lägst kostnad. Det kan vara möjligt om den låga kostnaden inte motiverar en avvägning mot nyttan.

Ytterligare en grund för prioritering kan vara att dela in riskerna i risker som riskhanteraren kan hantera i den egna verksamheten och i risker som riskhanteraren i sin tur måste vända sig till annan för att de ska hanteras. Det senare är fallet om risken till exempel förutsätter ändring i förordning eller lag. En sådan prioritering gör att de åtgärder som är enklast eller som kan vidtas relativt snabbt kan komma till stånd tidigare än vad som skulle vara fallet annars.

Eftersom riskanalysen vanligen ger ett riskvärde kan det vara intressant att utgå från detta. Riskanalyserna är dock verksamhetsanpassade och kan därför skilja sig åt mellan olika verksamheter. En jämförbarhet som också kan sägas vara ett uttryck för riskvärde är om utgångspunkten tas i hur riskägaren kommer att gå vidare i ärendet om samarbetet inte leder till att en åtgärd vidtas¹⁹.

¹⁸ Skriften Räkna på lönsamheten ESV 2004 visar en metod för att bedöma lönsamhet.

¹⁹ En alternativ fråga är: Kommer myndigheten informera regeringen om åtgärden inte blir vidtagen? Motsvarar alternativen A och B.

När regeringen ska informeras om att ingen åtgärd är vidtagen

Om inga andra åtgärder står till buds kommer verksamheten fortgå med en risk som enligt riskanalysen bör hanteras. Myndigheten redovisar till regeringen att risken efter samarbete inte har blivit hanterad och förslår regeringen att åtgärden vidtas.

När regeringen inte behöver informeras trots att ingen åtgärd är vidtagen

Om inga andra åtgärder står till buds kommer verksamheten fortgå med en risk som enligt riskanalysen ska hanteras. Myndighetsledningen kan dock göra en annan bedömning när det gäller att informera regeringen. Detta förutsätter att myndighetschefen håller styrelsen informerad om riskerna i verksamheten för att myndighetsledningen ska kunna göra denna avvikande bedömning.

När riskägaren kan vidta en åtgärd inom den egna verksamheten

Om samarbetet inte leder till att nödvändiga åtgärder vidtas så kan riskägaren vidta andra åtgärder för att hantera risken med rimlig säkerhet. Riskägaren kan då efter dessa åtgärder acceptera risken även om inte den önskade åtgärden är vidtagen. Detta föranleder inte riskägaren att göra något ytterligare för att hantera risken.

Om två risker skulle hamna på samma klassificering kan de skiljas åt av storleken på den skada risken orsakar om den inträffar. Det kan förenklat vara så att verksamhet med störst omsättning även löper risk om störst skada. Störst går först. Det är dock riskhanteraren som avgör om en risk ska hanteras oavsett hur den klassificeras av riskägaren.

3 När kan myndigheten informera regeringen om samarbetet?

”Risker som endast kan åtgärdas av annan myndighet bör redovisas till regeringen om risken efter samarbete mellan myndigheter inte kan accepteras (anmärkning: inte blir hanterad) och en ändamålsenlig åtgärd inte kommer att vidtas.”²⁰

3.1 Lämna förslag som avser annan myndighet

Samarbete sker normalt inom ramen för den egna verksamheten.

Om en åtgärd inte ryms inom den finansiella ramen kan riskhanteraren föreslå regeringen med budgetunderlaget den finansiering som behövs för att utveckla och förvalta åtgärden. Den kostnaden som åtgärden medför kan finansieras med motsvarande kostnadsminskning inom den verksamhet där nyttan av åtgärden uppkommer. Riskägaren har gjort en bedömning av skadan som underlag för avvägningen av kostnaden mot nyttan som riskhanteraren kan använda för beräkningen av en möjlig kostnadsminskning. Om utvecklingsarbetet kan lånefinansieras föreslår riskhanteraren det med sin låneram. Det behöver inte påverka riskägarens låneram.

En åtgärd som innebär en författningsändring inom ett område där riskhanteraren kan meddela föreskrifter, ge stöd eller utföra förvaltning kan lämnas av riskhanteraren med budgetunderlaget.

Även riskägaren kan med budgetunderlaget²¹ lämna förslag till åtgärder som rör andra verksamheter än myndighetens egen verksamhet. Det följer av att den verksamhet som orsakar en risk är direkt kopplade till den egna verksamheten. Det ersätter inte samarbete men kan vara ett sätt att informera regeringen om att samarbetet inte lett till att en åtgärd blir vidtagen.

3.2 Informera för att ge en rättvisande bild

Om samarbetet inte leder till att en nödvändig åtgärd blir vidtagen för att hantera en väsentlig risk i verksamheten kan det vara väsentlig information för regeringens uppföljning och bedömning av verksamheten. Om orsaken till att ingen åtgärd är vidtagen är att kostnaden överstiger nyttan av åtgärden är det inte motiverat att informera regeringen. Det skulle också vara fallet om det faktiskt inte går att vidta

²⁰ ESV:s allmänna råd till 4 § Förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll

²¹ ESV:s föreskrifter till 9 kap 3 § förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag. Hur myndigheten lämnar förslag om åtgärder i annan myndighets verksamhet utvecklas inte med denna handledning

någon åtgärd i verksamheten. Däremot om åtgärden är en författningsändring bör regeringen informeras.

Riskägaren kan med en tilläggsupplysning till bedömningen i årsredovisningen ge en mer rättvisande bild²² om verksamheten fortgår med en risk som inte blir hanterad. Tilläggsupplysningen kan då ange inom vilken verksamhet som risken finns samt att myndigheten verkat för samarbete med annan myndighet men att det inte har resulterat i att en väsentlig risk kommer att hanteras.

Om riskägaren inte har verkat för samarbete kan det vara en brist som påverkar bedömningen av den interna styrningen och kontrollen och som då anges inom kompletteringen till underskriftsmeningen.

Om risken inträffat och medfört en väsentlig förändring av verksamhetens resultat kan myndigheten kommentera detta i resultatredovisningen²³. Kommentaren ska bidra till att ge en rättvisande bild av den genomförda verksamheten och resultatet av denna. Det är en möjlighet att förklara varför något har råkat inträffa.

²² ESV:s föreskrifter till 2 kap 8 § Förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag

²³ Föreskrifter och allmänna råd till 3 kap 1 § Förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag. Kommentarer till resultatredovisningen behandlas i handledningen Resultatredovisning ESV 2009:29 sid 22.

Referenser

Lagar och förordningar

Förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll

Förordning (2000:605) om myndigheters årsredovisning och budgetunderlag

Förvaltningslag (1986:223)

Internrevisionsförordning (2006:1228)

Myndighetsförordning (2007:515)

Skrifter

Handledning om intern styrning och kontroll ESV 53-1102/2009, 2009-12-23

Riskhantering inom trygghetssystemen, Vägledning från FUT-delegationen.
Rapport 3, mars 2007, Delegationen mot felaktiga utbetalningar

Räkna på lönsamheten, Vägledning för lönsamhetskalkyler vid statlig
verksamhetsutveckling. 2004-12-31, Statskontoret, Ekonomistyrningsverket

Rätt och riktigt, Åtgärder mot felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen.
Betänkande av Delegationen mot felaktiga utbetalningar. SOU 2008:74

Systematiserat sunt förnuft, Ulla Duell, ISBN: 978-91-7249-316-2,
Ekonomistyrningsverket

Bilaga – Styrning av och kontroll över samarbete

Myndigheten beslutat de närmare föreskrifter som behövs om samarbete vid risker i verksamheten.

För att få en samlad bild över hur samarbete vid risker i verksamheten styrs och kontrolleras kan en beskrivning av dess omfattning och inriktning vara till hjälp. Det kan ske med utgångspunkt från de instrument som framgår av förordningar.

- Har myndighetens styrelse lämnat direktiv och riktlinjer till myndighetens chef om samarbete med annan myndighet för att hantera väsentliga risker i verksamheten? 13 § Myndighetsförordning (2007:515)
- Har myndighetens ledning med arbetsordningen meddelat föreskrifter om delegationen av beslutanderätt för att inleda samarbete och om en väsentlig risk i verksamheten kan accepteras? 4 § 2 pkt Förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll
- Har myndighetens ledning med arbetsordningen meddelat föreskrifter om arbetsfördelning mellan styrelsen och myndighetens chef när det gäller att samarbeta med annan myndighet för att hantera väsentliga risker i verksamheten? 4 § 2 pkt Förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll
- Har myndighetens ledning med arbetsordningen meddelat föreskrifter om hur samarbete med annan myndighet för att hantera väsentliga risker i verksamheten ska genomföras? 4 § 2 pkt Förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll
- Har myndighetens styrelse lämnat riktlinjer till internrevisionen om att internrevisionen ska samverka med internrevisionen hos en myndighet som kan vidta åtgärder? 10 §§ Internrevisionsförordning (2007:1128)
- Har myndighetens styrelse beslutat om en revisionsplan för internrevisionen som omfattar granskning av de risker i verksamheten som blir föremål för samarbete med annan myndighet? 10 § Internrevisionsförordning (2007:1128)

När en samlad bild finns kan myndigheten gå vidare och verifiera att de interna föreskrifterna följs²⁴.

²⁴ En metod för att verifiera ett förhållande är att i urval ur en population och granska om handläggningen följer interna föreskrifter.

Det är också möjligt att följa upp aktiviteter som följer av regelverk och avser samarbete vid risker i verksamheten:

- Har internrevision rapporterat (granskningsinsatser/projekt) iakttagelser och rekommendationer (förslag till förbättringar) av myndighetens process för intern styrning och kontroll när det gäller risker i verksamheten som kan åtgärdas av annan myndighet? 9 § Internrevisionsförordning (2007:1128)
- Har styrelsen beslutat om åtgärder med anledning av internrevisionens iakttagelser och rekommendationer som omfattar granskning i samarbete med annan myndighet? 10 § 3 pkt Internrevisionsförordning (2007:1128)
- Har myndigheten verkat för samarbete för att hantera risker i verksamheten där nödvändig åtgärd kan vidtas av annan myndighet? Föreskrifter till 4 § Förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll, Föreskrifter till 6 § myndighetsförordning (2000:515)
- Har myndigheten om samarbetet inte ger resultat informerat regeringen? Allmänna råd till 4 § Förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll
- Har myndigheten om samarbetet inte ger resultat lämnat en tilläggsupplysning till bedömningen om intern styrning och kontroll i årsredovisningen om att verksamheten fortgår med en väsentlig risk som inte är hanterad? Föreskrifter till 6 § 2 kap, 8 § 2 kap Förordning (2007:605) om årsredovisning och budgetunderlag
- Har myndigheten om samarbetet inte ger resultat lämnat förslag till regeringen med budgetunderlaget om åtgärderna avser författningsändring? 9 kap 3 § Förordning (2007:605) om årsredovisning och budgetunderlag
- Har myndigheten om samarbetet inte ger resultat lämnat ett förslag till regeringen med budgetunderlaget om åtgärder inom en annan verksamhet än myndighetens egen? Föreskrifter till 9 kap 3 § Förordning (2007:605) om årsredovisning och budgetunderlag
- Har myndigheten om samarbetet inte gett resultat och risken har inträffat lämnat en tilläggsupplysning till resultatredovisningen om orsaken till att ingen åtgärd är vidtagen för att hantera risken. Föreskrifter till 2 kap 6 §, 3 kap 1 § Förordning (2007:605) om årsredovisning och budgetunderlag

Om aktiviteterna inte är genomförda kan det finnas anledning att gå vidare och undersöka varför så är fallet.

Information om att interna föreskrifter följs och att nödvändiga aktiviteter genomförs kan vara ett (av flera) underlag för bedömningen av om det vid myndigheten finns en intern styrning och kontroll som fungerar betryggande.

Ordlista

myndighetsgemensam risk

(inom statlig ekonomisk styrning:) risker som delas av myndigheter

myndighetsöverskridande risk

(inom statlig ekonomisk styrning:) en händelse i en verksamhet inom en myndighet som ger upphov till en risk inom en annan verksamhet inom en annan myndighet

nivåöverskridande risk

(inom statlig ekonomisk styrning:) en händelse i en verksamhet inom en statlig myndighet som ger upphov till en risk inom en annan verksamhet inom en kommunal myndighet (eller organ som inte är myndighet) eller omvänt

systemövergripande risk

(inom statlig ekonomisk styrning:) en händelse i en verksamhet som ger upphov till en risk inom en annan verksamhet (som kan finnas inom en annan myndighet)

ESV gör Sverige rikare

- Vi har kontroll på statens finanser, utvecklar ekonomistyrningen och granskar Sveriges EU-medel.
- Vi arbetar i nära samverkan med Regeringskansliet och myndigheterna.